

ŽIVOT

Povjerenje i naklonost roditelja katoličkim školama poticaj otvorenju još većeg broja škola

FOTO: OSNOVNA ŠKOLA RUŽIČNJAK

Gotovo da se iz godine u godinu brojka katoličkih škola povećava. Tomu svjedoče i dvije katoličke škole koje je u kolovozu ove godine osnovao sisački biskup Vlado Košić, a i neke druge biskupije se pripremaju ići istim putem. Zašto je toliki interes roditelja i učenika za upis u katoličke škole? Djelomice smo na to pitanje odgovorili u prethodnim člancima, a u ovom donosimo razmišljanja pa i svjedočanstva roditelja učenika koji polaze katoličku školu u Varaždinu i Zagrebu.

04.11.2023. / 06:56 / Branimir Gubić

Odluci obitelji Treščec iz Varaždinu da djecu upišu u katoličku osnovnu školu prethodila je zahvalnosti i radost što uopće imaju mogućnosti izbora i priliku, a zatim i realnu mogućnost organizirati si život tako da djecu mogu voditi u katoličku školu.

„Kod te odluke morali smo prevladati određene predrasude i stereotipe koji vladaju o katoličkim školama, a o kojima su nam pitanja postavljali ljudi iz naše okoline. Najčešće su bile one o posebnosti obrazovnog programa. Kakav je to program, koliko je različit od javnih škola, ako nije različit u čemu je onda posebnost? A na istim temeljima počivale su i druge predrasude: koliko se ta škola plaća, mogu li u tu školu samo vjernici, treba li potvrda od župnika za upis? Kad smo mi istraživali o školi shvatili smo da su te predrasude rezultat nepoznavanja i neinformiranost i to je bilo lako nadići“, kaže Anita Treščec, majka dvojice sinova koji polaze „Katoličku osnovnu školu sv. Uršule“ u Varaždinu.

Svjedoči kako je njoj osobno bilo teže nadići osobnu predrasudu o određenom elitizmu katoličkih škola. „Nije ta predrasuda bila neutemeljena. Nastala je u

susretima i razgovorima s nekim roditeljima koji su bili uključeni u samo pokretanje škole. Stekla sam dojam da im je ta škola potrebna kako bi njihova 'posebna i izvrsna djeca' imala posebnu školu. Nekako nisam u sebi mogla prihvatiti da bi 'posebnost i izvrsnost djece ili njihovih obitelji' bilo zdravo okruženje za odgoj i obrazovanje moje djece. Nasreću imala sam još vremena do polaska u školu i budno pratila kako se razvija situacija oko naše katoličke škole u Varaždinu. Ako je u samoj inicijativi i pokretanju škole bilo i takvih motivacija i ideja, one su nadiđene u realnosti svakodnevnog odgojno obrazovnog procesa i otvorenosti škole prema svima koji je žele upisati“, rekla je Treščec.

Ona i njezin suprug shvatili su da im katolička škola može donijeti jednu dodanu vrijednost svojim odgojno obrazovnim ambijentom koji odgovara njihovom vjerničkom opredjeljenju. Vjeruju da će im biti lakše prenijeti vjerski katolički odgoj svojoj djeci ako će oni među svojim školskim prijateljima, učiteljima i u školskom ozračju upijati katoličke vrijednosti i identitet. „Shvatit će da nismo usamljeni u svojim vjerničkim izborima, a s druge strane će u svojim izvanškolskim aktivnostima, svakodnevici u susjedstvu shvatiti i naučiti prepoznavati i prihvaćati i drugačije izbore“, poručila je Treščec.

Ističe da su katoličke škole jedna novija stvarnost u hrvatskom društvu te da će trebati proći još dosta vremena da se katoličke škole istaknu onim pravim rezultatima, a to su dobri i uspješni mladi ljudi koji će biti prava osobna iskaznica odgoja i obrazovanja koje su dobili.

Naglasila je da su djelatnici, učitelji i nastavnici katoličkih osnovnih škola nositelji identiteta katoličke škole. „Njihova motiviranost, znanja i vještine, njihov vjernički i duhovni identitet i njihov poziv 'učitelja katoličke škole' od presudne je važnosti za ostvarenje odgojne dimenzije katoličke škole. Nažalost, čini se da će upravo u tome biti najveća razlika javnih i katoličkih škola“, ustvrdila je.

Iz perspektive jedne majke, najvažnije joj je kako se njezino dijete osjeća uz svoju učiteljicu i svojeg nastavnika. „To je preduvjet njegovog psihičkog, duhovnog i intelektualnog razvoja. I kad roditelji pričaju međusobno o tome kakva je škola najviše govore o tome kakav je učitelj njihove djece. Velik je teret za njih i oni koji su odgovorni za katoličke škole moraju o tome voditi računa“, poručuje Treščec.

„Ono što nam zasad pruža Katolička osnovna škola svete Uršule u Varaždinu ispunilo je naša očekivanja. Imamo izvrsnu komunikaciju s učiteljicama i

učiteljima naše djece, s ravnateljicom i pedagoginjom, osjećamo njihovu budnost nad djecom, njihovu zauzetost za njihov rast i napredak. Osjećamo blagoslov molitve i zagovora koju redovnička zajednica sestara uršulinki svakodnevno prikazuje Bogu za djecu koja pohađaju našu školu“, svjedoči majka dvojice sinova koji polaze ovu školu.

Ističe kako ju raduje te da podržava nastojanja i projekte škole kojima uključuju roditelje u rad škole, u kojima grade zajedništvo katoličkih obitelji u našem gradu. „Raduje nas i povezivanje sa subjektima civilnog društva, lokalna prisutnost kroz izvannastavne aktivnosti, različiti projekti dobrotvornosti, dakle, jedna otvorenost i okrenutost prema zajednici u kojoj djeluje škola“, kazala je Treščec.

Nakon varaždinskog iskustva i svjedočanstva o katoličkoj školi, obitelj Bišćan iz Zagreba donosi nam svoju viziju katoličke škole koju pohađaju njihove dvije kćeri. Riječ je o „Osnovnoj školi Ružičnjak“.

„S obzirom da smo roditelji dviju djevojčica koje želimo, i trudimo se, odgajati u duhu katoličke vjere, silno nas je obradovala činjenica da je ‘Osnova škola Ružičnjak’, dotad u Podsusedu, 2019. godine došla bliže nama i da smo svoje djevojke mogli upisati u nju“, kazao je Hrvoje Josip Bišćan.

Naglasio je da je upravo katolički duh škole bio presudan za prebacivanje starije kćeri koja je tri godine pohađala gradsku školu, a onda i upis njihove prvašice. Stariju kćer je posebno razveselila činjenica da uglavnom sve djevojke u novoj školi, primjerice, znaju riječi duhovnih pjesama i rado ih pjevaju. „Međutim, pravi razlog što smo odlučili našu djecu upisati u katoličku školu je bio taj što smo tako bili sigurniji da će biti pošteđeni suvremenih ideoloških nametanja i da će imati različitih mogućnosti, ali i nužnog vremena, izgraditi se i kao osobe i vjernice“, svjedoči otac. Navodi kako su upravo u tu svrhu, u spomenutoj školi ponuđena razredna mjesečna sveta misa na kojoj djeca mogu sudjelovati, česta prilika za ispovijed kod duhovnika, kapela s euharistijskim Isusom te različite duhovne obnove i hodočašća.

„Druga prednost škole je što njeguje rad na vrlinama i krepostima, a svaki se mjesec tijekom školske godine naglasak stavlja na neku drugu vrlinu, primjerice urednost, marljivost, velikodušnost, poslušnost i slično“, istaknuo je te naveo treće obilježje škole koje mu se, također, sviđa. „To je mentorski i individualni pristup, što znači da svaka učenica ima mentoricu s kojom, u najvećem mogućem povjerenju, razgovara o osobnim

promišljanjima, iskustvima i događajima povezanim sa školom“, kaže Bišćan.

Nadalje naglašava otvorenost katoličkih škola prema drugima i drugačijima, odnosno da one nisu namijenjene samo katolicima. „Jednu od katoličkih škola u Zagrebu pohađala su i djeca iz židovske obitelji, najvjerojatnije zbog uvjerenja roditelja da će obrazovanje biti kvalitetno, a i dalje su prakticirali svoje vjerske običaje, oslobođeni dolaska na misna slavlja i slično“, istaknuo je.

Poručio je da, kao i u svakom sustavu, i u ovom ima detalja koji bi – na jednostavan način – mogli biti bolje organizirani i smislenije provedeni. Tvrdi kako je to i očekivano, s obzirom da škole postoje tek desetak godina.

„Katoličke škole nisu samo dobra alternativa redovitim školama, nego su često uistinu izvrsna opcija za sve koji žele dobro obrazovanje i poticajno odgojno okruženje za svoju djecu“, zaključio je otac dviju kćeri koja polaze „Osnovnu školu Ružičnjak“ u Zagrebu.

Mogli bismo nastaviti razgovor s desecima i više roditelja, no svi oni će naglasiti isto – da vide posebnost i gaje naklonost katoličkim školama upravo zbog njihova katoličkog identiteta i odgoja koji je sastavni dio obrazovanja, a do kojeg se u katoličkim školama posebno drži.

Ne čudi, stoga, što danas u Hrvatskoj imamo 24 katoličke škole, od toga 12 osnovnih i 12 srednjih, za godinu dana otvaraju se dvije nove u Sisačkoj biskupiji, a najavljeno je osnivanje novih škola i po drugim biskupijama. Katoličke škole vjerno čuvaju i svjedoče svoj identitet, a to sve više prepoznaju svi građani, bez obzira na vjersku pripadnost.

— — —

Autor: Branimir Gubić, vanjski suradnik Hrvatske katoličke mreže (branimir.gubic@hkm.hr)

* Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije. Dozvoljeno je prenošenje sadržaja uz objavu izvora i imena autora.

Ključne riječi: katoličke škole

Daljnje korištenje vijesti u medijima samo uz prethodno odobrenje izdavača.
Sva prava pridržana © 2018 - 2023 Hrvatska katolička mreža